

Азъ виждамъ твоя миръ настава
и ти блестишъ въ росата.
Звучишъ въ гласа, що затрептява
високо въ небесата.

И ти си въ тоя бодъръ вѣтъръ,
въ звънциѣ на стадата,
въ орача, който срѣдъ нивята
върви следъ плуга златенъ.

